

Bilag XI.

Paa et Møde den 21. August 1934 har Kreditforeningernes staaende Fællesudvalg vedtaget at fremsætte følgende Udtalelse over for Indenrigsministeriet og det af Landstinget angaaende Forslag til Lov om Landbrugets Gældsforhold m. m. nedsatte Udvalg:

§ 1, sidste Stykke, betyder efter sin Ordlyd, at den Kreditforeningerne dér foreskrevne Laanegrænse er den ved Lovens Ikrafttræden foreliggende samlede Restgæld til Kreditforeninger og andre Pantekreditorer. Da Rigsdagsforhandlingen giver Udtryk for en anden Opfattelse, maa Fællesudvalget bede om, at dets Opfattelses Rigtighed nærmere fastslaaes.

Et Flertal inden for Fællesudvalget nærer Betænkelighed ved Lovgivning af en Art som den foreliggende, mens et Mindretal anerkender Bestemmelsen som en for en Periode i hvert Fald for Landbruget heldig Foranstaltning.

Fællesudvalget læser §2, 2det Stykke, saaledes, at Ordene „Andre Kreditforeningslaantagere“ omfatter alle Kreditforeningsmedlemmer — altsaa ogsaa Ejere af Landbrugs-ejendomme —, som ikke omfattes af Paragraffens første Stykke. Da Fællesudvalget mener at vide, at der fra anden Side regnes med, at de citerede Ord *kun* omfatter *Ikke-Landbrugere*, beder Fællesudvalget om en Tydeliggørelse paa dette Punkt.

Fællesudvalget maa anse det for absolut nødvendigt, at der aabnes Adgang til Dækning af Henstand og Restancer i samme Omfang som ved Overførelse af Laan i Henhold til Lov 16. December 1933, jfr. Lov 14. Marts 1934. Herved bemærkes, at saadan Ordning allerede i ikke ubetydeligt Omfang er stillet Kreditforeningernes Medlemmer i Udsigt.

Med Hensyn til Afsnit III i Lovforslaget, hvis Bestemmelser skønnes uden egentlig Berøring af Kreditforeningerne, maa Fællesudvalget dog bemærke, at det savner Regler til Betyggelse ogsaa af de Kreditorer, der ikke omfattes af Moratoriet. Fællesudvalget maa derfor indstille, at der i Lovforslaget indføres udtrykkelige Bestemmelser om, at alle Pantekreditorer omgaaende modtager Gældsudvalgets Meddelelse om Moratorieforhandlingens Aabning og Afslutning, samt at der træffes Foranstaltninger til Opretholdelse af Ejendommens forsvarlige Drift i de Tidsrum, i hvilke Kreditorerne efter Lovforslaget er afskaaret fra at gribe ind.

En Forhøjelse som den i § 44 foreslaaede af den een Gang fastsatte Konverteringsafgift anser de Medlemmer af Fællesudvalget, hvis Kreditforeninger berøres af Afgiften, for at være et meget betænkeligt Skridt.